

APĂRAREA NAȚIONALĂ

organ național independent.
Apare: Miercuri, Vineri și Duminică.

ABONAMENTELE:

Pentru monarhia austro-ungară:
Pe un an 24 cor., 6 luni 12., 3 luni 6 coroane.

Pentru România și străinătate:
Pe an 25 franci, 6 luni 13 franci, 3 luni 7 franci.

Abonamentele se plătesc înainte.

Redacția și administrația:

Strada Stefaniei Nr. 13.

Un număr costă 20 bani.

INSERȚIUNILE:

Un rind petit sau spațiul său costă pentru publicarea odată 12 bani, de două ori 18 bani, de trei ori 24 bani. — Reclame la finea textului costă șirul de petit 50 bani.

Prenumeratiunile și inseratele se primesc la administrație, strada Stefaniei Nr. 13.

Epistole nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se înapoiază.

Tactica politică a democrațiilor.

Fiecare din cetitorii noștri și-a putut face o judecată obiectivă deja pe baza celor induse de noi în n-rul trecut relativ la chițibușurile meschive, întrebuintate de compania Lupu-Onciul întru manșinerea vazei lor ca preținși conducători ai poporului. Și dacă vre unul din cetitorii noștri totuși ar mai fi stat la indoială despre onestitatea acestei companii, afacerea cu telegramele de aderență, cu care li place acestor companiști a se lăuda, a trebuit numaidecît să-l facă și pe cel mai necredincios a se convinge despre caracterul lor adevărat.

Osanele și aghesmuirile la adresa lor, pe cari le întâlnești pe fiecare pagină al jurnalului »V. P.« ne silește să măi revenim încă odată asupra tacticei, ce o întrebuintează acești briganzi politici.

În timpul din urmă dl Lupu a știut să-și deie aparența, parecă d-sa nu ar participa mai mult la politică militantă. Avem știri pozitive, că aceasta este numai un chițibuș de d-sa foarte des uzitat, prin care vroiește să-și acapareze earăși niște resurse noi. Firile politice lor zac toate în minile d-lui Lupu, care din palatul băncii țării decretează totul. Toți articolii din »Voința Poporului«, sînt scriși de

mîna sa sau cel puțin influențați de el și apoi scriși de un ucenic de ai săi.

Chiar și articolii din jurnalul »Wahrheit«, cari nu sînt signați de dl Onciul, sînt scriși de dl Fl. Lupu. De aceea și laudele aduse de aceste jurnale la adresa acestei campanii, sînt atît de abundante, dar tocmai din această cauză și primite de întregul popor românesc cu o răceală de tot mare.

Prin aceste laude dumniilor vroesc însă nu numai să satisfacă vanității lor imenze, ci totodată să se ridice și în ochii lumii la semizei.

Cu toate că dl Onciul în parlament nu are nici cea mai mică trecere; cu toate că orice afacere, în care d-sa își vîră mîinile este compromisă, dl Lupu nu încetează al rădica pre cumnatul său pînă la înălțimele ceriului, atribuindu-i cite și mai cite merite, pe cari cu drept cuvînt ar trebui să le atribute altor deputați.

În timpul din urmă a îndrăznit chiar să-i atribute pînă și exoperarea mai multor legi, că toate că știe prea bine că dl Onciul foarte rar se arată prin parlament.

Dl Lupu știe asemenea că ceilalți deputați romîni și mai ales contele *Bellegarde*, prin sirguința și onestitatea lor au contribuit mult la ridicarea vazei țărișoarei noastre

pecînd dl Onciul a făcut contrariul; și totuși d-sa nu încetează a'l afuma pe cumnatul său și a'l prezenta ca pe un legislator neîntrecut, atribut, care în urma analizei celei mai superficiale, se spulberă în toate părțile.

Chiar și sancționarea legilor este atribuită acestui om făcător de minuni, parecă el ar avea oreșcare înruiriată decisivă asupra acestui moment.

Dar așa-i firea lor, lăudăroasă pînă la îngreșoare.

Numai cînd se hotărește vre-o lege folositoare și eacă, dl Lupu și vine cu o sumedenie de laude în adresa cumnatului său, arătînd în jurnalul său, că *acesta* este făuritorul acestei legi și cerînd dela popor sa-i preamărească și să-i aducă osanele.

Așa de exemplu, cînd s'a hotărît, ca feciorii noștri să fie concediați pentru trei săptămîni pe timpul secerișului și cei chemați la exerciții de arme să fie despăgubiți pentru pierderile ce le îndură, că tocmai în dricul lucrului își părăsesc gospodăriile, dl Lupu se încumătă a atribui luarea acestor hotărîri cumnatului său, cu toate că a știut că deputatul nostru *Dr. Constantin Isopescul - Grecul* a lucrat mult și a stăruit pe lingă ministrul de

resboi, ca acestea măsuri atît de folositoare pentru poporul nostru să fie luate fără întăzriere.

Dl Onciul nici știre n'a avut, că aceste afaceri stau la ordinea zilei, ba nici prin parlament nu se arătase citeva săptămîni și cu toate aceste cumnatul său a aflat de bine să strige urbi et orbi prin organul său, că atotștiitorul Aurel a îndrumat aceste măsuri.

Te prinde greața cînd citești atîtea laude; și greața se mărește, cînd mai știi că acești doi cumnați, pe cari nici apa nu i-ar fi apropiat mai bine, se laudă unul pre altul, atribuindu-și lor merite, cari și le-au ciștigat alți bărbați.

Vanitatea e un vițiu omenesc; și ca oameni am mai include ochii cînd videm că acești bărbați se laudă pe sine în public; dar cînd vezi că odată cu laudele la adresa lor sînt alți bărbați de caracter întregu și pătrunși de dragoste pentru poporul lor tîriți în noroi și terfelîți cu sudalmele cele mai înjositoare, nu poți *privi aceasta tactică ca izvorîtă din slăbiciunea vanității, ci trebuie s'o privești ca o răutate și perfidie condannabilă.*

Politica țigănească e ca unul să se laude pe altul; dar țiganii, cînd se laudă, nu batjocuresc într'un suflet, cum o fac domnii din partidul contrar.

FOIȚA.

Importanța educațiunii din casa părintească.

De *Mihai Vicol.*

Una din cele mai însemnate probleme sociale ale omenimii de astăzi este fără indoială creșterea corespunzătoare a tineretului, a acelor mlădițe fragede și debile, cari devin ulterior bărbați însemnați și membri folositori ai societății ominești. Slab și nepuțințios vine omul pe lume și fără ajutorul celor adulți i s'ar curmă în citeva clipe firul vieții, cu toate acestea este el ființa cea mai perfectă din tot ce a fost în stare să producă în opera sa de mii de veacuri acel artist genial, care se numește natură.

Dintr'un chaos primitiv de materie amorfă a plăsmuit natura forma ominească, dîndu-i pentru totdeauna o înfățișare esterioră numită corp, în care a introdus un domeniu mărît

de puteri psihice, asupra cărora și-a concentrat apoi toată energia sa creatoare.

Corpul omenesc a remas în principiu același pînă în ziua de astăzi, evoluțiunea sufletească însă a tot progresat desvîltîndu-se și perfecționîndu-se necontentit.

Fără de sprijinul și îngrijirea celor adulți atît puterile de viață fizică, cît și facultățile spirituale ale omului s'ar pipernici, ar vesteji și ar peri. Lăsat în voia întîmplării omul, dacă ar și trăi, n'ar ajunge nici cînd la adevărata sa desvîltare. De aceea trebuie el mai întăi îngrijit și ajutat și apoi pregătit sistematic pentru dătorile vieții viitoare.

Această pregătire trebuie să fie însă astfel încît să corespundă spiritului timpului în care trăește omul. Ea trebuie să ție cont de progresul și gradul de cultură la care s'a avîntat întreaga omenime.

Nefiind chemarea omului, ca el să ducă o viață izolată, ci ca parte constitivă a societății ominești, rezultă,

că și pregătirea sa pentru viitor trebuie să fie de acord cu evoluțiunea aceluși tot organic, cu evoluțiunea socială.

Societatea ominească nu e alta, decît un organism superior, o ființă uriașă, care urmărește scopuri determinate, își satisface singură toate trebuințele, are patime și pasiuni, trăește și se luptă cu nenumărate greutăți ca și singuraticii indivizi. Și acest organism gigantic numai atunci va fi în stare a manifesta o viață sănătoasă și durabilă, dacă părțile sale întregitoare, dacă singuraticii indivizi vor fi astfel pregătiți, încît fiecare să se simtă ca parte integrantă a societății ominești, tinzînd citră același ideal, care este libertatea morală, avînd aceleași trebuințe și aspirațiuni, simțînd aceleași dureri și nutrinđ aceleași visuri și speranțe în viitor. Și această pregătire ideală a omului pentru un scop mai înalt se efectuește prin educațiune.

Educațiunea continuă opera naturii, ea contribuie la concretizarea și per-

fecționarea acelei ființe superioare, care în urma capacității sale sufletești a ajuns astăzi atît de departe, că străbate într'o clipă nemărginitul spațiu al universului, vede și aude la distanțe enorme, înțelege misterii și zgomotele cele mai tainice din fundul ceriului și al pămîntului, precum și armonia corpurilor cerești, pătrunzînd pînă în cele mai adînci taine ale firii.

În privința intelectuală omul de astăzi nu se mai poate asemăna cu cel de odinioară, cu omul naturii, ce credea cu tot seriosul, că este fiul favorit al unui zău atotputernic, care-i poartă întru toate de grijă, facînd pentru el universul cu corpurile cerești, ca să-i lumineze ziua și noaptea, dăndu-i plîntele și animalele ca să-l hrănească și să-i serviască și zidind decorul acestei lumi ca un minunat edificiu, în care să viețuiască această ființă privileg pe adusă eată, lume tocmai la finea operei mărețe, spre a găsi toate de a gata.

(Va urma.)

Și țigani încă nu-și atribue fapte făptuite de alții; și dacă chiar ar și face-o, am trebui s'o trecem cu vederea, căci is doar țigani, pecind domnii Lupu și cu cumnatul său vroesc să treacă de oameni.

Vor trece, cu bună samă, și de oameni, dar numai cînd se vor lăsa de tactica lor democratică.

Afacerea lefelor învățătoarești.

Se vede că dl Onciul, legislatorul neîntrecut, este născut în zodia racului. Toate legile făurite de el și anunțate lumii largi ca cap d'operă, ca efluxul unui spirit genial, s'au documentat la o cenzurare ceva numai mai amănunțită ca o operă fără rost și fără îndreptățire la pic de viață. Tot sprîjinul, ce l'a avut acest făuritor de legi întru trecerea acestora prin corpurile legislative nu au fost în stare să li exopereze sancționarea și promulgarea din cauza, că ele nu au fost alta, decît numai o nadă pentru a-și câștiga aderenți.

Știrile sosite încă săptămîna trecută, relativ la proiectul de lege pentru urcarea lefelor învățătoarești s'au confirmat. Proiectul respectiv a fost remis de către guvernul central comitetului țării, pe motiv, că nu este de loc apt pentru înaintarea spre sancționare și astfel unul din proiectele, pe cari dl Onciul a știut să-și bazeze pretinsa sa reputațiune de legislator, politician și de bărbat genial, dobă de știință, a ajuns zilele, ca și-și deie sufletul în coșarea de hîrtii nefolositoare.

Ironia sortii! Acest proiect, prin care dl Onciul a știut să mobilizeze toată învățătoarea din țară, ca să-i facă orișice serviciu, cerut de el; acest proiect, care a fost în stare să aducă în țară cea mai mare fierbere, destrăbălare, învrăjbită și luptă fratricidă, pe de altă parte însă să sâdească în mii de inimi de bărbați viguroși, de femei muncitoare și de copii nevinovați nădejde firmă în un viitor mai bun, în un trai mai liniștit, s'a documentat, că e o cîrpiătură de nimicică.

Cu regret luăm cont de știrea asta, care a adus în întregul corp învățătoarească cea mai mare decepțiune. Ce n'a jertfit acest corp ca să-și vadă împlinit visul vieții — legea relativ la urcarea lefelor! Cîtă sumă de muncă, cîtă avere materială, cîte existenți ominești n'au fost aduse jertfe pe altarul binelui comun — de facto însă pe altarul pretinsului semizeu Aurel Onciul! Și toate au fost înzădar!

Prin un lustru întreg, proiectul pentru urcarea lefelor învățătoarești a fost »strigatul la arme« a d-lui Onciul și prin un lustru întreg acest »strigăt« a fost în stare să puie la moment în picioare corpul întreg a învățătoării noastre și să-l împingă în luptă contra bisericii, a preoțimei, a corpului funcționarilor, în luptă fratricidă. Și acuma acest strigăt

a amuțit în urma unei trăsături de condei!

Amară ironie; dar și mai trist adevăr, căci atunci acest proiect nici n'a meritat altă soartă, deoarece a dat dovada cea mai bună, că a fost plin de scăderi.

Ni este la toți încă în vie memorie cu cîtă însuflețire a fost primit acest proiect de lege în dieta bucovineană. Chiar și acei deputați, cari au prevăzut, că el nu va dobîndi nici cînd sancționarea împărătească, în vederea necesității de a da o bază mai solidă existenței învățătorilor și de a aduce în acord plata, ce-o primesc ei cu munca ce-o prestează, nu s'au putut detrage însuflețirii generale și au votat cu inimă curată pentru acest proiect. Ear dacă a îndrăznit vre un suflet să-și ridice glasul său, nu contra proiectului ca atare, ci numai contra unei stipulațiuni din el, și-a găsit beleua.

Imediat dl Onciul s'a grăbit a-l înfăoșă pe respectivul ca dușman al învățătoării și era urmărit de toate jurnalele democratice și democratofile fără pic de considerare.

Și în urma unei trăsături de condei situația s'a schimbat cu totul și aureola încinsă cu multă măiestrie și cu multă jertfă națională în jurul capului semizeului Aurel a fost întunecată deodată, dînd devadă, că ea n'a fost de aur veritabil, ci de metal prost.

Dar acuma toate reflexiunile și mai ajută nimic; factum infectum fieri non protest, și deci cu atît mai virtos trebuie factorii competenți să se gîndească, nu la reputațiune de legislatori, nu la aureole în jurul capetelor lor și poate la mandate noue și la posturi grase, ci la starea mizeră a învățătoării noastre, care nu mai este de suportat. Trebuie toți să se gîndească, că o îmbunătățire a stării învățătorilor trebuie să urmeze numaidecît și fără întîrziere. Țara, în a cărei serviciu stau învățătorii, este în prima linie îndatorită, să li sară în ajutor și prin urmare cade în sarcina deputaților țării, ca ei să se gîndească la noi resurse, cari ar fi în stare să acoperă cheltuielile necesare. Deci nu reproșuri, »că dacă s'ar fi făcut așa și nu așa, ar fi urmat așa«, ci muncă serioasă și desinteresată și totul trebuie să se schimbe spre bine.

Intre evoluție și disoluție.

(Urmare).

Și așa e mai ales în politică. Un stat nu-i nimic fără popor sau cu un popor nedreptățit, nemulțumit. Dar nici poporul fără stat nu poate fi. Ear de condus poporul, mulțimea nu-l știe conduce, nu-l poate conduce. Nu-l conduce de fapt decît o infimă minoritate de oameni, și mai mari și mai mici, după împrejurări. Acesta-i un adevăr. Nu după constituții anglo-franțuzești, ci după cum cere cea mai bună constituție ce există în lume:

constituția firei omenești și a popoarelor. Din nenorocire, minoritatea inteligentă din stat — cîteva zeci, cîteva sute, cîteva mii de oameni — în loc de a ținea seamă de firea și trebuințele poporului, ademenește, de vr'o sută de ani încoace, o lume întreagă de elemente destructive în viața publică și se face roaba lor de dragul unor teorii absurde!

Și astfel, din sentimentalism și din codăși ai »științei« cum se zice, — pogoritu-s'au și mereu se pogoară neamul acela de oameni minunați, care fără contenire caută, mereu caută ba să scoată luna din fîntînă, ba să facă vr'o scară la cer — și alte asemenea îndeletniciri inteligente și utile pentru fericea »umană«...

Și astfel, ziare și librării umplu din zi în zi mai mult, piața politică cu o pleavă întreagă de teorii de asemenea »idei-forțe«, pe care alte uscături ale poporului, — aceștia numai ochi și numai gură, — le aruncă cu lopata în popor.

Sugestiunea nu-i o vorbă, e un fapt. Și contagiunea psihică e altul. Rezultate pozitive ale științei serioase. Și iată: o mulțime enormă de oameni cum se cade, chiar învățătorii Franței d. p., tot dulgherind și ei la fel de fel de scări de lemn la cer, nu văd că astăzi mine o să-și împle țara de spînzuratori — pentru înălțarea »umanității«... Ear din Franța, țara mindră și frumoasă și simpatică a Europei, ce o să se aleagă? O teorie — condamnată și aceea în istoria făcută de istorici!... Nu de demagogi.

Papa dela Roma o fi el tare veninos și rea mîncare. Se poate. Dar mi se pare că mai cu temei s'ar putea zice astăzi: Oui mange de la théorie, en meurt....

Astea sînt rezultatele pozitive ale experimentelor politice de pînă acum... Se trag de-a dreptul din epoca »contractului social« și a Jacobenilor cu formula: »la religion de la raison humaine*).

Națiunile mai tinere, ce zic? »Evoluează« mai departe? »Propășesc« înainte pe calea apucată?...

Eu cred că azi multe ar putea să scape de soarta ce le așteaptă din acest fel de »înaintare«. Dar numai dacă minoritatea lor cultă și cu dragoste de neam, nu de ficțiuni, — mai vede și mai vrea. Numai dacă mai marii partidelor serioase ar putea și ei »admite«, ceea ce lumea nepreocupată vede lămurit, și anume: că așa nu mai merge mai departe! Călăuza politică franțuzească duce în linie dreaptă în prăpăstii! Incă un pas și ne prăvălim cu toții! Ear omul înțelept cînd vede așa, îi dă drumul călăuzei. Și se întoarce la popor, în țara lui de unde plecase după comori. Și-și vede de treabă. Nu mai caută stele în rîpe. Nu se mai ia după rătăciți, ci după trebuințele modeste ale vieții sale. La popor zic, nu la »absolutism«. La mintea sănătoasă desbrăcată de formule

*) Pentru că am văzut că în unele ziare românești cartea d-lui Aulard, contra lui Taine, a fost salutată cu un entuziasm copiat din »Zeit« dela Viena și din »Pester Lloyd«, voui arăta și eu publicului românesc ce »valoare« are istoricului socialist dela Sorbona.

seci și umflate: la viața așa cum e. La oameni cu mintea întreagă de care e plină fiecare țară. Și la orașe și la sate, dar cari sînt duși de nas de basme, nu de idei omenești. La poporul care din moși strămoșii săi nu știe de »egalități« abstracte, ci știe, de două mii de ani și pînă astăzi știe, de »mai marii țării«, de rinduiala ei, nu de libertăți fără măsură, fără friu. La poporul care întreg ascultă ca o oștire din născar, de moravuri! Și ascultă nu că-i prost cum zic smintitii, ci că-i supus. Supus? Da! Supus, cu minte omenească, — firii vecinice a vieții, a popoarelor! Care știe ce se poate și ce nu se poate. El care nu aiurează »ministere țărănești« și palavre »țărăniste«. Căci e natură sănătoasă, nu e suflet căzătură. Nici »cetățean« de carnaval politic de Paris. Nici »suveran« de uliți, de care neam de neamul lui n'a fost și nici n'a pomenit. Și nu va fi! Căci nu se poate în fire. Numai în visul entuziaștilor și în raiul proletar din cer, nu pe pămînt.

Eu unul, nu mă urc nici nu mă cobor, fie în raiul, fie în iadul obirșiei universului, al omenirii, al unui popor, — și nici ale sfîrșitului în sistemul nostru planetar, ca să fac politică. Și de aceea zic că starea reală a unui popor rezultă din moravurile lui și de cum a fost condus d. p. pînă acum. Moravurile unui popor sînt ființa lui intelectuală și morală așa cum e în realitate, nu în intruniri. Ea este oglinda vie a sufletului său. E pecetea naturii pe hrîsovol existenței sale în lume, între alte popoare. E unicul său drept — afit cît este mult puțin. Ear cît va fi mine, poimîne și în negura vremii ce vine de aci înainte — de legi depinde, în foarte mare parte. De cum le fac cei ce le fac, cei ce conduc de fapt, nu în »teorie constituțională« statul, poporul. Moravurile sînt personalitatea unui popor. Legile sînt forme noi pentru trebuințe noi, cum resar, în chip firesc, din moravurile care sînt în popor, nu în cărți! Nu în teorii! Nu în plebea catilinară!

Moravurile mențin un popor, legile noi îi dau puțința de dezvoltare firească mai departe. Dar iarăși numai dacă sînt în potrivire cu moravurile. Căci numai așa legile pot pătrunde în popor. Altfel poporul se alege cu legi »perfecte« în condiții, în buzunare cu gazete, cu discursuri, ear în suflet cu nemulțămirea, cu revolta! Căci i-se siluise toată ființa lui, natura lui întreagă prin legi din teorii! Absurde!

Iată dar că moravuri vechi și legi noi, conservare și dezvoltare nu pot însemna decît: menținerea și adîncirea individualității deosebite a unui popor. Și numai aceasta însemnează cultură, cultură organică, cultură adevărată!

Iată dar că numai o armonie între fruntașii unei națiuni moderne între conducătorii ei firești, ni poate da o politică serioasă. Ear acești conducători nu pot fi decît conservatori și liberali. Dar și unii și alții cu respectivele lor doctrine reduse la — viață. Nu pot fi »democrați« de azi pe mine — pentru că sînt și trebuie să fie totdeauna

Licitățiune de lemn.

La **Direcțiunea c. r. a bunurilor fondului religios din Bucovina** vor afla loc oferte pentru vânzarea de lemn de exploatare de molid și brad încă netăiat și anume:

1. Pentru o suprafață de 1755·88 h pe timp de 10 ani începînd dela 1 Ianuarie 1909 în cercurile administrative Rușii- și Vatra-Moldaviței la **25 Maiu 1908** la oarele 12 meridiane, timpul local.

Cumpărătorul primește și dreptul de a uzita ferestreul din Vatra-Moldaviței.

2. Pentru o suprafață de 318·68 h exploatare completă și 553·55 h exploatare secundară pe timp de patru ani, începînd dela 1 Ianuarie 1909, în cercul administrativ silvic Vama la **25 Maiu 1908**, oarele 12 m., timpul local.

3. Pentru o suprafață de 2672·28 h pe timp de 10 ani, începînd dela 1 Ianuarie 1909, în cercurile silvice Frasin și Stulpicani la **29 Maiu 1908**, oarele 2 m., timpul local.

4. Pentru o suprafață de 290 h pe timp de 4 ani, în cercul administrativ Pojorîta **29 Mai 1908**, oarele 12 meridiane, timpul local.

Întoemiri pentru aducerea lemnului sunt construite pe fiecare teren de exploatare.

Publicațiuni detaliate și condițiuni de vânzare se află la direcțiunea susnumită, de unde Reflectanții pot să și le procure gratuit.

Drogheria noauă

a lui

Rudolf Ponec,

Cernăuț, strada domnească Nr. 10.

recomandă etablissementul său de produse chimice, farmaceutice și tehnice, de drogii, pansamente, mărfuri chirurgice de gumă, utensilii pentru laboratorii chimice și toate utensiile necesare pentru fotografii, halaturi pentru gospodării, esență pentru licoruri, ceai chinezesc, rum de jamaica și de Cuba, coniac, licoruri, unt de lemn, oțet, specialități, parfumerii din țară și din străinătate, săpunuri pentru toaletă și medicinale, articoli pentru desinfectare, colorii de oleiu, lacuri, vâpseli și lacuri pentru podele, penele ș. m. a. Depozit bine asortat în articoli pentru pictură, pentru artiști și pentru studenți. Toți articolii pentru lucrări de ferestruș și pentru strugărit.

Anunțiu.

Aduc la cunoștința onoratului public, că cu ziua de 1 Maiu am luat în propria mea socoteală

Prăvălia de delicatese, coloniale

și

Localul de dejun

a doamnei

R. Abeles, str. reședinței Nr. 5.

In depozit voi avea totdeauna toate articolele proaspete de această branșă ca: Icre negre, sardine, păstrăvi, toate feliturile de conserve, șuncă de Praga, brînzeturi, unt de Tirol, cacao, cocoladă, bomboane, etc., spirt de ars și ape minerale.

Localul de dejun modern instalat și cu toata aparaturile asortat. Vinuri moldovinești, indigene și străine. Bere de Okocim și Pilsen în butoi.

LEON ABELES,

fostul conducător al »Prăvăliei Rominești«.

 Cetiți „Apărarea Națională“!

Schimbare de local.

De astăzi înainte

se află

Prăvălia de cărți și hârtie

alui

Sigmund Jäger

pe piața principală (Hotel Paris).

Schimbare de local.

Mare depozit special

de

măntăli și gulere de cauciuc

pentru dame și domni, precum și raglanuri englezești din postav de lînă și din loden tirolez pentru dame, domni și copii la

Prăvălia B. Baltinester, Cernăuț

strada principală 3.